

மதுரை யீனாட்சி

3

காடுகிழாள் என்ற முதனாங்கு

சங்க இலக்கியங்களில் கையில் குழந்தையுடன் தோற்றமளிக்கின்ற தாய்த் தெய்வம் என்று பார்த்தால் பெரும் பாணாற்றுப் படையில் (வரி :457 - 9) ‘வெண்டிரைப் பரப்பில் கடுஞ்சூர் கொன்ற பைம்பூட் சேய் பயந்த மாமோட்டுத் துணங்கையஞ் செல்விக்கு அணங்கு நொடித் தாங்கு’ என்ற தொடர் இடம் பெறுவதைக் காணலாம். பைம் பூட் சேய் என்ற குறிப்பில் வரும் ‘சேய்’ என்பதற்குக் ‘குழந்தை’ என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். சிவந்த நிறத்தையுடைய முருகனைக் குறிக்கும் ‘சேயோன்’ என்பதாகவும் பொருள் கொள்ளலாம். செந்நிறத்தவனாகிய முருகன் ‘செவ்வேள்’ என்றும் சேயோன் என்றும் வழங்கப்பட்டான். வெண்டிரைப் பரப்பில், அதாவது கடலில் நின்ற கடுஞ்சூர் கொன்றவன், முருகன் தானே! அந்த முருகனைப் பெற்ற பெருத்த வயிற்றினை உடைய பெண் தெய்வமாகத் துணங்கையஞ் செல்வி குறிப்பிடப்படுகிறாள். இவள் ஆடற்கலையோடும் தொடர்புடைய வள் என்ற வகையில் ‘அணங்கு நொடித் தாங்கு’ என்ற சொற்றொப்பு இடம் பெறுகிறது. அதாவது அணங்குகள் அபிநியத்தின் மூலம் துணங்கையஞ் செல்வியிடம் செய்தி சொல்கின்றனவாம். குழந்தையோடு தோற்ற மளிக்கின்ற இந்தக் தாய்த் தெய்வம் ‘துணங்கையஞ் செல்வி’ என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. ‘துணங்கை’ என்பது ஒரு வகை ஆடல். எனவே மதுரையில் வழிபடப்பட்ட கலைமகள் என்ற

பெண் தெய்வத்திற்குத் துணங்கையஞ் செல்வி என்ற கருத்தோட்டமும் பொருந்துகிறது. உரையா சிரியர்கள் ‘மாமோடு’ என்பதற்குப் பின்னளை பெற்ற பெருத்த வயிறு என்று பொருள் கூறுகின்றனர்.¹ ‘உயரமும் பெருமையும் வயிறும் மோடெனப்படும்’ என்று பிங்கல நிகண்டும் (ஒரு சொல் பல் பொருள் வகை : நூற்பா 971) கூறுகிறது.

இதே துணங்கையஞ் செல்வி பெரும் பாணாற்றுப்படையில் (வரி.235) ‘துணங்கையம் பூதம்’ என்றும் குறிப்பிடப் படுகிறாள். பூதகணங்கள் என்பவை பருத்த உடலும், குள்ளமான உருவமும் கொண்டவையாகும். எனவே துணங்கையஞ் செல்வி என்பவள் பருத்த உடலமைப்பு கொண்ட ஒரு தாய்த் தெய்வமாகவே இருந்திருக்கின்றாள்.

இந்தக் துணங்கையஞ் செல்விக்கு வேறு பெயர்கள் இருந்திருக்கிறனவா என்று பார்த்தால் தீருமுருகாற்றுப் படையில் ஒரு குறிப்பு காணப்படுகிறது. தீருமுருகாற்றுப் படையின் இறுதியில் (வரி 257) முருகனை ‘மலைமகள் மகன்’ என்றும், ‘மாற்றோர் கற்று’ என்றும் ‘வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவன்’ என்றும் பலவகையாய் விளித்து விட்டு,

1. யத்துய்யாட்டு மூலமும், நஸ்சினார்க்கினியர் உரையும் ப.257, உ.வே.சா நூலகப் பதியு, சென்னை 600041. 1974

கல்வெட்டு ஆய்வுறிஞர்
எஸ். இராமச்சந்திரன்

உழைப்பு உடலையும், துண்பங்கள் மனதையும் வஞ்சலையாக்கும்

'இழையணி சிறப்பின் பழையோள் குழவி' உரையாசிரியர் அடியார்க்கு நல்லார், 'அந்தி என்றும் வர்ணிக்கிறார் நக்கீரர். இதற்கு மாலை சிறப்புச்செய்காதை'யில் வரும் விளக்கமளிக்கையில் உரையாசிரியர் நச்சி 'தீசைமுகம் பசுமை' என்ற தொடருக்கு னார்க்கினியர், பழையோள் = காடுகீழாள் உரையெழுதும் போது அந்திமாலைப் பெற்ற பொருள் கூறிவிட்டு, 'இவளும் பொழுதின் பொன்னிறமான வெயிலைக் கூறவனின் சத்தியாதலால் பழையோள் 'காடுகீழாள் வெயில்' என்று மக்கள் குழவி என்று முருகனைக் குறிப்பிட்டார் வழங்குவதாகக் குறிப்பிடுகிறார்.³ எனவே நக்கீரர் என்கிறார். எனவே முருகனைப் பொன்னிறமான வெயிலைக் காடுகீழாள் என்ற தெய்வம் பசுமையும், மஞ்சளும் கலந்த பொன்னிறம் காடுகீழாளே என்று சங்க இலக்கிய என்று தெளியலாம்.

உரையாசிரியர்கள் பொருள் கொண்டுள்ளனர் எனத் தெரிகிறது.

இந்தப் பெருத்த வயிற்றையடைய பெண் தெய்வத்தைப் பற்றித் தீவாகரம், பிங்கலந்தை ஆகிய நிகண்டுகள் என்ன 'சியாமதாரா' என்று சொல்லப்படும் பெளத் குறிப்பிடுகின்றன என்று ஆராய்ந்தால் காடு தத் தெய்வ வடிவமாகக் குறிப்பிடுகிறது கீழாளுக்கு 'மூதணங்கு' என்ற பெயரும் என்றும், சம்பந்தர் காலத்திலும் மதுரையின் உண்டெனச் சொல்கின்றன. பழையோள் என்ற பெயருக்குப் பொருத்தமாக முத்த பெண் தெய்வம் என்ற பொருளிலேயே மூதணங்கு பெயருக்குப் பொருத்தமாக முத்த பெண் தெய்வம் என்ற சொல் அமைந்துள்ளது. அதுமட்டு மின்றிக் காடுகீழாள், 'மோடி' என்ற பெயராலும் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறாள். 'மோடு' என்பது பிள்ளை பெற்ற பெருத்த வயிறு என்று உரைப்பதற்குப் பொருத்தமாக மோடி என்றும் வழங்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

காடுகீழாள் என்ற பெண் தெய்வம்

காடுகீழாளுக்கும், சேடைக்கும் யாதுவான வழவும் மகனுடன் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது - கி.மி. 6 மூலம் நூற்றாண்டு. மேல் ஒலக்கூர்

உலகை வசமாக்க, பகுவனை நஸ்பனாக்கு

காடுகீழாள்

2. மேற்படி நூல் பக்கம் 72.

3. கதம்யம் நவம்யார் - டிசம்யார் 2013 தீருவில் வெளிவந்த கறுப்பு - வெள்ளை - சிவப்பு என்ற கட்டுரை கான்க. 'மாணவத்காலங்களும் முங்கூட்டும் வெளியில்' (பு. 129,

குழந்தைகளுடன் ஹாரிதி- (பாகிஸ்தான்) காந்தாரக் கலை வழவும். 8-9 மூலம் நூற்றாண்டு.

யான் தெய்வமாக வழிபடப்பட்டது என்பதற்குப் பரிபாடல் குறித்த பழம் பாடல் ஒன்றில் ஆதாரம் கிருக்கிறது. மணிமேகலைக்கும், சிலப்பதீகாரத்திற்கும் முற்பட்ட அதாவது கி.பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் எழுதப்பட்ட பரிபாடலில் தற்போது கிடைக்கக் கூடிய பாடல்களின் எண்ணிக்கை 22 ஆகும். ஆனால் அத்தொகுப்பில் 70 பாடல்கள் கிருந்தன என்று அப்பழைய பாடவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதீல் காடுகாளுக்கு ஒரு பாடல் என்ற குறிப்பு வருகிறது. திருமாற்கிருநான்கு செவ்வோகு ருய்யத் தொருபாட்டுக் காடுகாட் கொன்று-மருவினிய வையை கிருந்தாறு மாமதுரை நான்கள்பா செய்ய யரியாடல் திறம். 4

ஆரியாதாரா - பெளத்த ஜைய கி.மி. 7,8 மூலம் நூற்றாண்டுச் சிற்பம். ஜவா.

வைகை ஆற்றையும், மதுரை யையும், மதுரையின் அருகிலிருக்கும் தீருப் பரங் குன்றத்துச் செவ்வேள் எனும் முருகனையும், சோலைமலைத் (அழகர்கோயில்) தீருமாலையும் பற்றிய பாடல்கள் பரிபாடலில் இன்றும் கிருக்கின்றன. ஆனால் கிடைக்காதது காடுகாள் பற்றிய பாடல்தான். அப்படியென்றால் மதுரை நகரில் காடுகீழாள் முதன்மையான தெய்வமாக வழிபடப் பட்டிருக்கிறாள் என்றுதான் பொருள். இந்தக் காடுகீழாள் என்ற தாய்த் தெய்வந்தான், மதுரை நகரின் பழமையான தெய்வம். குழந்தைகளோடு பேரிளம் பெண்டிர் வந்து வழிபட்டதாக மதுரைக் காஞ்சி வர்ணிக்கும் பெளத்தப் பள்ளி, குழந்தையுடன் கூடிய தாய்த் தெய்வக் கோயிலாகவே கிருந்திருக்க வேண்டும். மதுரையில் வழிபடப்பட்ட காடுகீழாள் என்ற இயக்கியைத் தான் பெளத்தம் சுவீகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது என இதனால் தெரிய வருகிறது. அப்படி சுவீகரித்த போது 'ப்ரக்ஞா பாரமிதா' மற்றும் தாராதேவியின் அம்சங்களை இயக்கி தன்வயமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறாள் என்று நாம் முடிவு செய்யலாம்.

ஆனால் பொன்னிற அல்லது பசுமஞ்சள் நிறமுடைய ஒரு தெய்வம் எவ்வாறு கருத்த நிறமுடைய காளியின் அம்சம் கொண்டதாக உருமாற்றம் அடைந் தது என்ற கேள்வி இங்கு எஞ்சி நிற்கிறது. இதற்கு நமக்கு மிக எளிதான் விடை இல்லை தான். ஆனால் தமிழக வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான குறிப்பை ஆராயும் போது ஒரளவு வெளிச்சும் கிடைக்கிறது.

தமிழக வரலாற்றில் பாண்டியர் ஆடசி முடிவுக்கு வந்த பின்னர், களப்பிரர் ஆடசி ஏற்பட்ட போது பல சமூகங்கள் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. இந்த இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் சோழ நாட்டில்

4. யரியாடல் ரௌப்பாம் யதியின் முகவரை பக். X 2. வே.சா. நூலகம் யதியில். 1980

உலக்லேயே சுறுசுறுப்பானவை வதந்தகளே.

கோச்சௌங்கணான் என்ற சோழ மன்னன் ஆட்சி செய்திருக்கிறான். அவன் வேப்பந்தார் மாலையை அணிந்திருந்தான் என்ற குறிப்பு காணக் கிடைக்கிறது. 5 வேப்பம் பூ மாலை என்பது பாண்டியர்களுக்குரியது. ஏன் ஒரு சோழ மன்னன் அதை அணிந்திருக்க வேண்டும்? இது எதைக் காட்டுகிறது என்றால் சோழ நாட்டு மரபும், பாண்டிய மரபும் அக்காலக் கட்டத்தில் ஒன்று கலந்திருக்க வேண்டும் என்பதைத்தான். சோழர்கள் காளியைக் குலதீயவமாகக் கொண்டவர்கள் மட்டுமின்றிக் கோச்சௌங்கணான் வைத்திகச் சமயக் கோயில் வழிபாட்டை ஆதரித்தவன். அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் காடுகீழாள் என்ற பொன்னிறத் தெய்வத்திற்குக் கறுப்பு நிறக் காளியின் அம்சங்கள் ஏற்றப்பட்டிருக்கலாம். இதுவாரு சாத்தீயக் கூறு.

கையில் குழந்தையுடன் ஹாரிதி - டாஞ்சிகன் (குவேறன்), 2-3 ஆம் நூற்றாண்டு. மதுரா. சோமாஸ்கந்தரின் முந்து வழவும். ஒப்புமைக்காக சோமாஸ்கந்தரின் டாம் கீழே.

முதன்மையாக வழிபடப்பட்ட தெய்வமாகவும் கிருந்தாள் என்பதற்குத் தீருவிளையாடற் புராணத்தில் ஒரு சான்று உள்ளது. கி.பி.13 ஆம் நூற்றாண்டின் கிறுதீயில் அல்லது 14 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் கியற்றப்பட்ட வேம்பத்தூரார் தீருவிளையாடற் புராணம் (பூதம் உண்ட தீருவிளையாடல், பா.5) தடாதகைப் பிராட்டி எனப்பட்ட அங்கயற் கண்ணியான மதுரை மீனாட்சியைப் ‘பச்சைத் தேவி’ என்று அழைக்கிறது.

5. ‘நிம்ப நறங் தொங்கற் கோச்சௌங்
கணான் பதினொன்றாம் திருமுறை, நம்பி
யான்டார் நம்பியின் திருத்தொன்டர் திருவெந்தாதி

6 A Student's Sanskrit English Dictionary by V.S.Apte, Motilal Banarsi das Publishers p.564 Delhi. 1968 பா.5) தடாதகைப் பிராட்டி எனப்பட்ட அங்கயற் கண்ணியான மதுரை மீனாட்சியைப் ‘பச்சைத் தேவி’ என்று அழைக்கிறது.

உறையில் காய்ச்சிய ஒரும்பு தான் சம்மட்டிக்கு வரையும்

குருவியல்

24

கி.பி.18 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப் ‘காடுகீழாள்’ என்ற தெய்வம் கிடுகாட்டின் பட்ட அபிராமி அந்தாதீயில், அபிராமிப் பட்டர், தெய்வமாகும். சரியாகச் சொல்வதென்றால் மதுரை மீனாட்சியைப் ‘பச்சை வண்ணமு இவள் ஒரு நெய்தல் தெய்வம்.

அவ்வகையில் பார்க்கும் போது என்று நாம் முடிவு செய்யலாம். எந்த பசுமஞ்சள் நிறமுடைய சியாமதாரா தான் அடிப்படையில் வேதகால வருணனுடைய பிற்காலத்தில் அதாவது கி.பி. 6 ஆம் பெளத்த வடிவமே அவலோகி தேசுவரர் என்று நூற்றாண்டில் கருப்பு நிறமுடைய காளியின் அம்சம் கொண்ட சியாமனையாக உருமாற்றம் அடைந்திருக்க வேண்டும்.

காடுகீழாளின் சிறப்பான தன்மை கண ஆராயாமல் வனதுர்க்கை தான் காடுகீழாள் என்று தற்காலத்தைச் சேர்ந்த உரையாசிரியர்கள் உப்படப் பல அறிஞர்கள் உரைக்கின்றனர். ஆனால் உண்மை நிலை அதுவன்று. காடு என்பது சங்கஜிலக்கி யங்களில் இடுகோட்டைக் குறிக்கும் சொல் வாகவும் காணப்படுகிறது. புறநானூற் றில் பா.246 இல் இடுகோட்டைக் குறிக்கும் வகையில் பெருங்காடு என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. 7. இப்போதும் கடமுதுமை எத்தீ விட்டால், ‘காடு வா வா என்கிறது’ என்று சொல்வதைக் கேட்கின்றோம். அவ்வகையில் பார்த்தால்

**7. யெருங்காட்டுப் பன்னிய கருங்கோட்டு
கிளி - வறநாறுது ஈ. 246: 11**

தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம்; கிளவியாக்கம் 17 ஆம் நூற்றாவிற்கான உரையில் கிளம்புரணர் பெருங்காடு, நன்காடு என்பன சூடுகாட்டைக் குறிக்கும் என ஏழதியுள்ளது கவனிக்கத்தக்கது.

8. புதிம் : 194.

உறுதியற்ற மெதுன் பாய்மறைற்ற கப்பல்

→ Ⓛ "கனவதனில் கிருஷ்ண²⁵ அறை வருடாய்ச்சு
கட்டுவாவனா ஹிபோவனா" ;
"ஆகுதுணி பனியனா" - திருவிழா மத்தூர், திருப்புகழ்

வெருங்கற்படைக் காலத்தைச் சேர்ந்த காடுகிழாள் - நெய்தல் தெய்வம் - (கி.மு. 500 ஆம் ஆண்டுக்கு முற்பட்டது) உதயநத்தம் - செஞ்சிப் பகுதி.

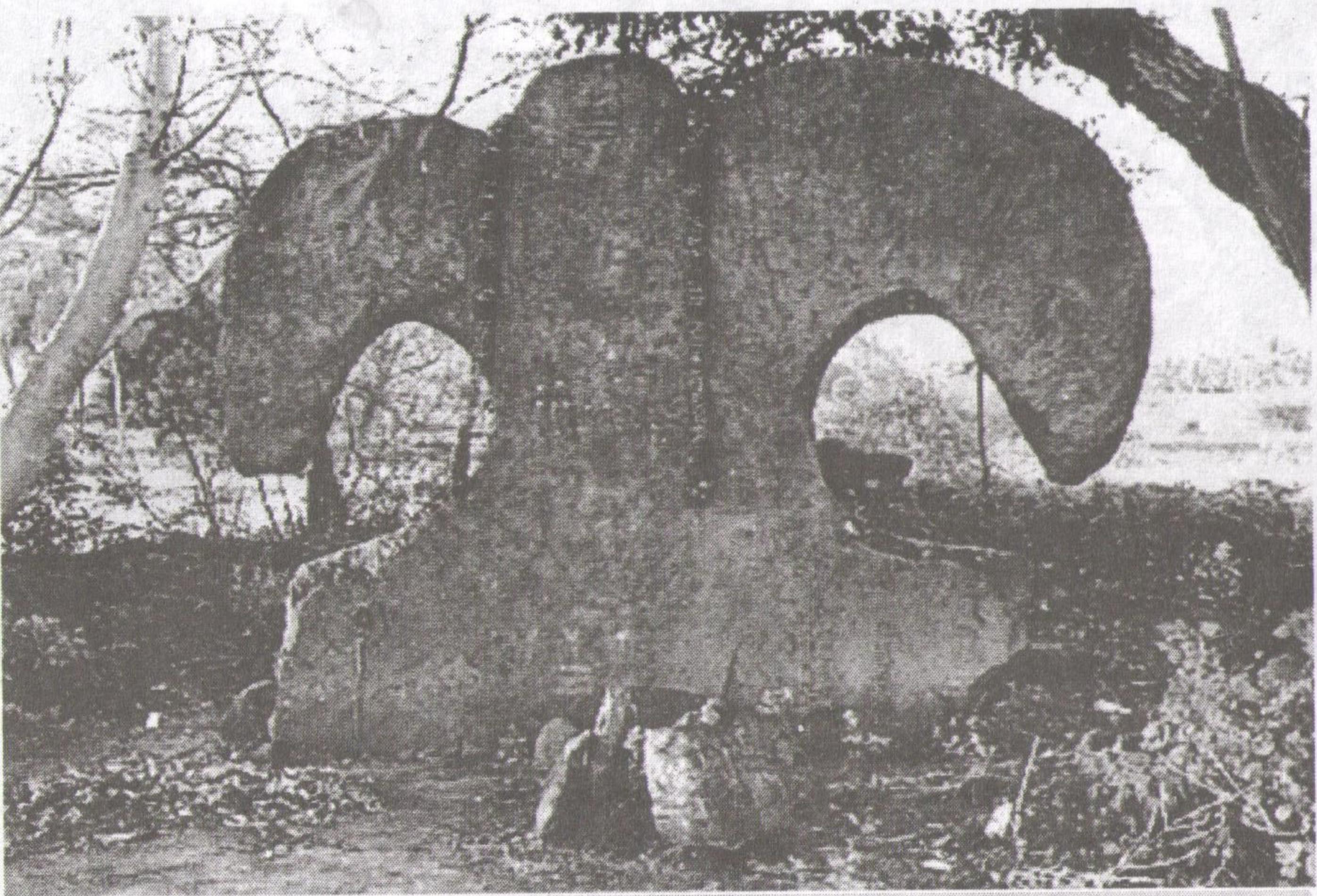
பார்த்தோமோ அதே அடிப்படையிலேயே ‘ஜயை’ எனப்பட்டது. ‘பெருங்கற்படை’ வருணனுடைய பெண்வடிவமான வருணா எனப்படும் தொல்லியல் இடுகாடுகளின் ஸியே, காடுகிழாள் என்றும் முடிவு செய்யலாம். தெய்வம் ஜயனும், ஜயையுமே எனலாம்.

இவ்விடத்தில் ஒரு விளக்கம் இத்தகைய தொல்லியல் இடுகாடு தேவைப்படுகிறது. நெய்தல் என்பது நீர் குழந்த கள் சற்றொப்ப இரண்டாயிரம் ஆண்டு பாதாள உலகத்தைக் குறிக்கும். இச்சொல் வடகளுக்கு முன்னர் பெளத்த சமயம் பரவிய மொழியில் ஆழம் என்ற பொருளுடைய ‘நீசம்’ போது புத்த சைத்தியங்களாக மாற்ற முற்றன. என்ற சொல்லுடன் தொடர்புடையது. பஞ்சாபி ‘சைத்தியம்’ என்ற சொல் பின்ம் வைக்கப் பொழியில் நீகல் என்ற சொல் நீர் குழந்த படும் மேடை எனப் பொருள்படுகின்ற ‘சிதை’ பள்ளமான நிலம் என்று பொருள்படும். என்ற சொல்லிலிருந்தே தோன்றியதாகும். ‘nether’ என்ற சொல்லுக்கு மூலமான பெளத் தத்திற்கு முற்பட்ட முன்னோர் வழிபாட் ‘neath’ என்ற ஜரோப்பிய மொழி வேர்ச்சொல் டி ஸ்களைப் புத்த சைத்தியங்களாக மாற்றும் இப் பொருள் உடையதே. நெய்தல் உலகத் போது அம்மாற்றத்தை நியாயப்படுத்து தெய்வமாகிய வருணனே ‘முதாதையர்’ வதற்காகப் புத்த ஜாதகக் கதைகள் என்றும், ‘தென்புலத்தார்’ என்றும் அழைக்கப் புனியப்பட்டன. அதாவது புத்தர் கௌதமம் பட்ட முன்னோர்களின் (பித்ருக்களின்) சித்தார்த்தராகப் பிறப்பதற்கு முன்னர் தெய்வமாகும். அதாவது ‘ஜயன்’ (ஜயனார்) ஆயிரம் பிறவிகள் எடுத்துள்ளார் என்றும், என்று அழைக்கப்படுகிற பழந்தெய்வம் ஒவ்வொரு பிறவியிலும் அரிய தீயாகச்செயல் வருணனே. இத்தெய்வத்தின் பெண்வடிவம் புரிந்தார் என்றும் கதைகள் புனையப்பட்டன.

உயர்வுக்கும் தாழ்வுக்கும் அவரவர் செயல்களே உரைக்கல்

கடுமீபம்

26

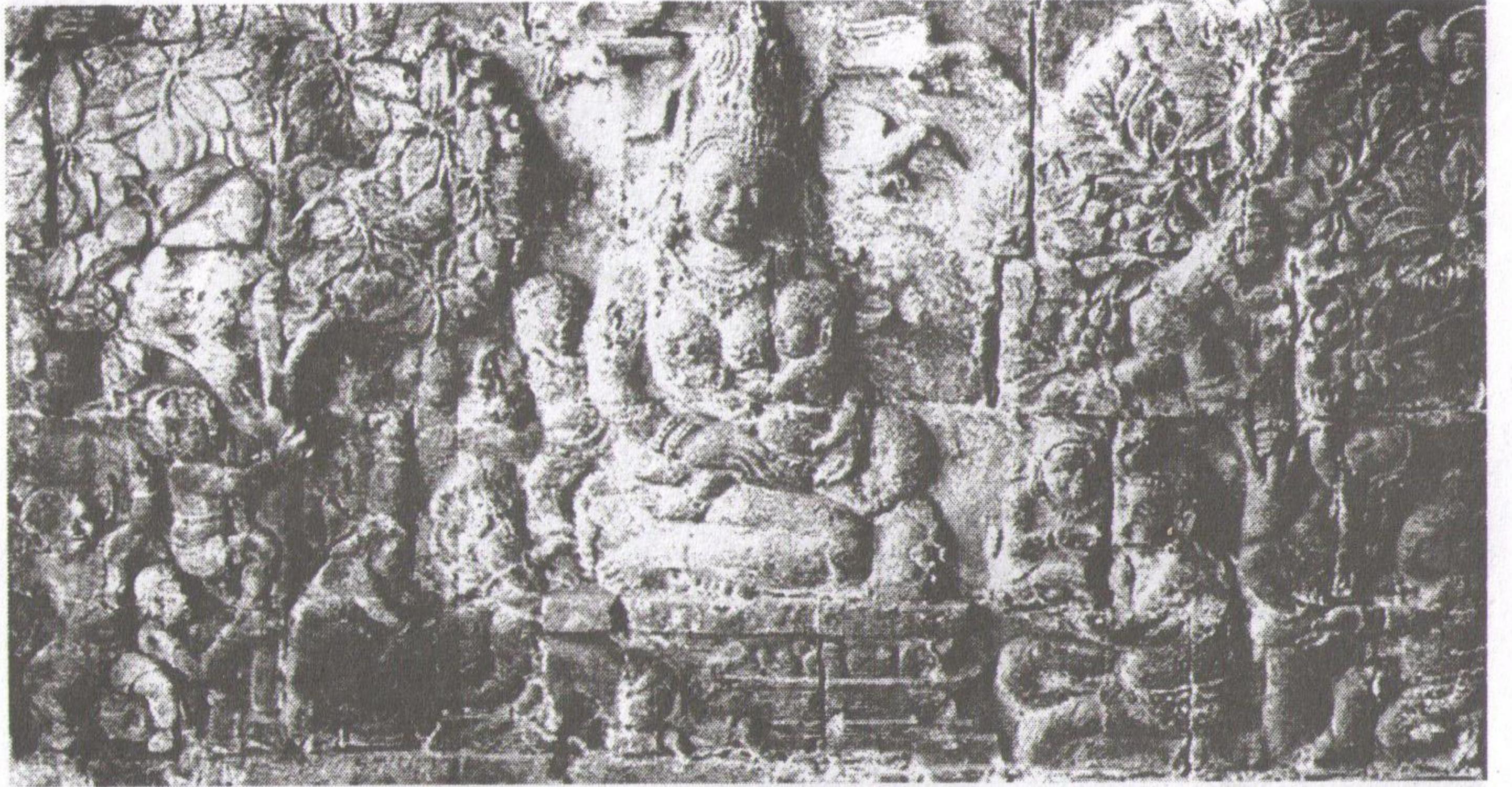
வெருங்கற்படைக் காலத்தைச் சேர்ந்த காடுகிழாள் - நெய்தல் தெய்வம் - (கி.மு. 500 ஆம் ஆண்டுக்கு முற்பட்டது) மோட்டூர் - சௌங்கம் பகுதி.

எடுத்துக்காட்டாக, தசரதன் மகன் இயக்கிக்கும் இருந்த தொடர் பினை எவ்வாறு இராமனாகப் பிறந்து தந்தை சொல்லுக்குக் கிளக்கக் கியலும் எனக் காண்போம். வருணனுடைய உக்கிரமற்ற சௌமி மாகீய ‘சோமன்’ என்று முன்னரே கண்போம். இவனைக் ‘குவேரன்’ என்று பிற்கால சமஸ்கிருத இலக்கியங்கள் குறிப் பிடுகின்றன. பிராகிருதத்தில் இவனே குவீரன்’ எனப் படுகிறான். இது பாற்கடலன் என்று பொருள் படும் ‘குவீரன்’ என்ற சொல்லின் தீரிபாகவும் இருக்கக்கூடும். இந்தக் ‘குவீரன்’ அல்லது குவேரன் தான் இயக்கர்களின் (யக்ஷர் களின்) தலைவன். யக்ஷர் குலத் தவரான இயக்கர்கள் இலங்கையின் பூர்வ குடிகள் ஆவர் என்று மகாவம்சம் குறிப் பிடுகிறது. அதனால்தான் குவேரன் இலங்கையோடு தொடர்பு படுத்துகின்றான். இந்த இயக்கர் குலத் தெய்வமாகிய குவேரனுடைய இணையாக அதாவது அவனுடைய மனைவியாகச் சொல்லப்படுவள் ‘ஹாரிதி’

உண்மையைப் பேசுகிறவன் உள்ளத்தில் சௌல்வந்தன்

27

மார்ச் - ஏப்ரல் 2017

மழில் குழந்தையோடு அயர்ந்திருக்கும் இயக்கி (ஹாரிதி) ஜாவா - 7 ஆம் நூற்றாண்டுச் சிற்யம். மின் புத்தில் கிளிகளும், நாவல் மரங்களும் சித்திரிக்கப்பட்டமை கான்க. வீற்றின் தொப்பு மின்னர் விளக்கப் பயறும்.

என்ற பெளத்தத் தெய்வமாவாள், அவளும் தைக் குறிப்பிடுகின்றன. ‘பெருங் காட்டுக் ‘யகவி ஹாரிதி’ என்றே வழங்கப்படுகிறாள். ‘ஹாரிதம் என்ற சொல்லுக்குக் கூட மஞ்சள் கலித்தொகையில் (48:8) வரும் தொடராகும். இவள்தான் காடுகிழாள். கொற்றி என்ற பெயரைப் பலர் தவறாகப் புரிந்து கொண்டு, கொற்றவையோடு இணைத்துப் பார்க்கின்றனர். கொற்றி என்பவள் கொற்றவை அல்லன். கொற்றவை என்பவள் போர்த்தெய்வம். ஆனால் கொற்றி என்று இலங்கை வழக்காறு தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறது. ‘கொற்றியாறை வழி விடுதல்’ என்ற சடங்கைப் பற்றித் தமிழ்ப் பேரகராதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது பிரசவம் நடந்து சிலீநாள்கள் கழிந்து, தீட்டுக் கழித்த பிறகு பிரசவம் பார்த்த மருத்துவக் குலப் பெண்டிறை முன்னிறுத்திச் செய்யப்படும் சடங்காகும்.

காடுகிழானுக்குக் கொற்றி, மோடி, குரி என்ற பெயர்கள் வழங்கப்பட்டன என்று நிகண்டுகள் மிகத் தெளிவாக உரைக் கின்றன.¹⁰ ‘கூர்’ என்பதை அணங்கு என்னும் தெய்வமாகக் ‘கொற்றி’ என்ற பெண் தெய்வத் அஞ்சத்தக்க பெண் தெய்வமாகச் சங்க

உணவை வீடு சுவைப்பது, மனைவியின் புன்னகை

காந்தியம்

28

இலக்கியங்கள் சொல்கின்றன. இந்தச் சூர்மகள் என்பவள் நீர் நிலைகளில் உரை பவளாவாள்.¹¹ அதனால் தான் நீர் நிலை களின் கடவுளாகிய வருணானின் பெண் அம்சமான வருணானியோடு கூர் மகளிரின் தலைவியாகிய குரியை இணைத்துப் பார்க்க முடிகிறது.¹²

இவற்றையெல்லாம் ஒன்று சேர்த்து ஆராயும் போது தமிழ் இலக்கியங்களும், நிகண்டுகளும் குறிப்பிடும் முதனாங்கு எனும் காடுகிழாளே மதுரைக் காஞ்சி குறிப்பிடுகிற கடவுட் பள்ளியின் தலைமைத் தெய்வம் என்பதும், காளியின் அம்சம் கொண்ட பெண் தெய்வமாக மணிமேகலைக் காப்பியத்தில் உருமாற்றம் அடைந்திருக் கிறாள் என்பதும் தெளிவாகப் புலனாகின்றன. குவேரனின் தலைமையில் உள்ள இயக்கர்களின் தாய்த் தெய்வமாக, காடுகிழாளாக, ஹாரிதியாகக் கருதப்பட்ட இப்பெண் தெய்வமே சங்க இலக்கியங்களில் ஆடற் கலையின் தெய்வமாகவும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறாள் என்று நாம் தெளிவாக அறிந்து கொள்கிறோம். குறுந்தொகை176ஆம்பாடலை இயற்றிய புலவர் ‘வருமுலை ஆரித்தி’ ஆவார். சங்க

காலத்தில் ஆடபெயராக ஹாரித்தி என்ற பெயர் வழங்கப்பட்டமை தெரிகிறது;. புறப் பொருள் வெண்பாமாலை என்ற இடைக்கால இலக்கண நூலின் ஆசிரியர் ‘ஜயன் ஆரிதனா’ ஆவார். ஜயன் என்ற பெயரும், ஆரிதம் என்ற பெயரும் இணைத்து ஆடபெயராகச் சூடப்பட்டுள்ளது கவனத்துக்கு ரியது. வடதமிழகத்தில் வழக்கத்திலுள்ள பச்சையப்பன், பச்சையம்மன் என்ற பெயர் களும் முறையே ஆரிதன், ஆரித்தி என்ற பெயர்களின் தமிழ் வடிவங்கள் ஆகலாம்.

இயக்கர்களின் தலைவியாகக் கருதப்பட்ட ஹாரிதியோடோ அல்லது காடுகிழாளோடோ ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கிற்கும் தெய்வமான கலைமகளைப் பொருத்திப் பார்க்க வாய்ப்பிருக்கிறதா என்று அடுத்து ஆராய்வோம்.

ஜயை என்ற பெயரும் - இயக்கி ஹாரிதி - காடுகிழாளுக்கு உரியதாகும். ஆயினும் கி.பி. 8 ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு நிகண்டுகளில் ஜயை என்பது பார்வதியும், கொற்றவையுமே என்று கவறப்பட்டுள்ளது. இதையும் பின்னர் விவாதிப்போம்.

- (தொடரும்)

9. Tamil Lexicon p.1167 Madras University 1982-கொற்றவை, கொற்றி கூன்டு சொற்களும் கொல்தல் என்ற விளை அய்யடையிலோ, கொற்றம் என்ற செயல்யாட்டின் அய்யடையிலோ உருவாகியிருக்கலாம். கூற்று என்ற தெய்வத்தோடும், கீத் தெய்வங்களுக்குத் தொடர்பிருக்கலாம், எனிலும் கைவேறு வேறு வேறு தெய்வங்களோ.

10. மிங்கலந்தை 10 ஆம் அந். ஒரு சொல் பல்யாருள்வகை, நூற்பா. 408, திவாகரம் அத்.1 தெய்வப் யெய் தொகுதி நூற்பா 17, மிங்கலந்தை அத்.2 வானவர் வகை , நூற்பா 34.

11. ஏர்மலர் நிறை சுளை உறையும் கூர்மகள்- அகநாளாறு 198 :16, 17

குருடை நனந்தலைச் சுளைநீர் மல்க- நற்றினை 7:1

எக்கர் நன்னிய எம்முர் வியந்துறை

நேரிறை முன்தை பற்றிச்

கூரா மகளிரோடு உற்ற குளே- குறுந்தொகை 53: 5 - 7

கடவு- கற்களை அடையிறந்து அவிழ்ந்த

யறியாக் குவளை மலையாடு காந்து-

குருதி ஒன்டு உருகைழக் கடியு

யெனுவரை அடுக்கம் யாற்பச் கூர்மகள்

அருவி சின்னியந்து ஒடும் நாடன்- நற்றினை 34 : 1-5

12. மழையின்மை - நீர் வளக் குறைவால் ஏற்படும் வெயி நோய்களுள் ஒன்றான வெந்தி என்பதும் காடுகிழாளின் யெற்றாகிய குரி என்பதோடு தொடர்புடையது.

உண்மை யழசுமக்கும், தலை குண்யாது

29

மார்ச் - ஏப்ரல் 2017